

Arran de la presentació a Roma de “Jesús de Natzaret” de BXVI

Dv, 11/03/2011 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

✘ Alguna cosa es mou al Vaticà. Ho demostra el fet que la presentació a la premsa de l'últim llibre de Joseph Ratzinger comptés amb la presència d'una mirada laica com la de l'escriptor Claudio Magris. L'intel.lectual triestí també és professor universitari, amb la qual cosa no només va aportar una òptica diferent, una reflexió no clerical, sinó que també va ser capaç de comunicar-la de manera eficient.

Els bisbes i cardenals que acostumen a fer presentacions a la sala de premsa vaticana, hi posen la seva bona voluntat, però obliden que a la platea hi ha un grup de periodistes, no de teòlegs, seminaristes, cultes feligresos...

A més a més Magris va acabar la seva intervenció amb una dels fragments més interessants del llibre del papa, quan al.ludeix a la vida eterna (capítol 4, punt 2) i diu (tradueixo de l'edició italiana): **“l'expressió *vida eterna* no significa -com potser pensa immediatament el lector modern- la vida que ve després de la mort, mentre la vida actual és, doncs, passatgera i no és una vida eterna. *Vida eterna* significa la vida mateixa, la vida veritable, que també pot ser viscuda en el temps i que després ja no pot ser refutada per la mort física. És això el que ens interessa: abraçar des d'ara *la vida*, la vida veritable, que ja res ni ningú no pot destruir”**.

La vida eterna no comença després, sinó ara. Una reflexió cabdal que ja apuntava al segle X-XI sant Simeó, l'anomenat “nou teòleg”. Ho explicava Raimon Panikkar. Ratzinger també ho pensa.